

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ
ΑΓΩΝΙΑΣ *

ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΝΕΟΕΙΚΟΝΟΜΑΧΙΚΗΣ
ΑΙΡΕΣΕΩΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΚΑΙ ΕΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΝΟΤΗΤΑ
ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΥΠΟ ΤΩΝ:

- + Μητροπολίτου Μεσσηνίας ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
- + Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΜΑΤΘΑΙΟΥ
- + Μητροπολίτου Φθιώτιδος ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ
- + Μητροπολίτου Σερβίων καί Κοζάνης ΤΙΤΟΥ
- + Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

* Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑΣ ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΥΠΟ ΤΩΝ:

- + Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος ΑΝΔΡΕΟΥ
- + Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Νήσων ΝΙΚΟΛΑΟΥ
- + Μητροπολίτου Ἀργολίδος ΠΑΧΩΜΙΟΥ (Ὁ Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. ΠΑΧΩΜΙΟΣ ἀπέσυρε τήν ὑπογραφήν του καί ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀπάντησις δέν ἀφορᾷ τήν Σεβασμιότητά του.)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πρός ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ πληρώματος τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ εἰρήνη καί ἡ εὐλογία ἀπό Θεοῦ Πατρός, Υἱοῦ, καί Ἀγίου Πνεύματος καί ἡ εὐχή τῆς ἡμετέρας μετριότητος εἶψαν πάντοτε μεθ' ὑμῶν.

Μετά ἀγωνίας καί θλίψεως, λόγω τοῦ συνεχιζομένου σκανδάλου διά τας ἁγίας εἰκόνας ἐρχόμεθα διά τοῦ παρόντος νά σᾶς ἐνημερώσουμε διά τήν πραγματικήν αἰτίαν αὐτοῦ καί νά διευκρινίσουμε διά ποῖον λόγον συνεχίζεται ἀκόμη αὕτη ἡ κατάσταση ἡ ὁποία διασπᾷ τήν ἐνότητα καί τήν ἀγάπην κλήρου καί λαοῦ.

Κατέστη μάλιστα ἐπιβεβλημένη ἐκ μέρους μας ἡ ἐνημερωτική αὕτη ἐπιστολή μετά τήν δημοσίευσιν τῆς «ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑΣ» ἡ ὁποία ἐστάλη καί διεδόθη εἰς ὀλόκληρον τόν κόσμον . Διότι ἡ ἐπιστολή αὕτη τῶν συναδέλφων μας Ἀρχιερέων τήν ὁποίαν ἀκρίτως υπέγραψαν καί διένειμαν παντοῦ ἐσκανδάλισε τούς πιστούς οἱ ὁποῖοι ἐσχημάτισαν τήν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχει χωρισθεῖ.

Ἄνταποκρινόμενοι λοιπόν εἰς τήν ἀγωνίαν καί τὰ ἐρωτήματα τῶν πιστῶν οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νά μάθουν τί ἀκριβῶς συμβαίνει μέ τὰ τόσα ἔντυπα τὰ ὁποῖα πρόσφατα ἐκυκλοφόρησαν, γράφομεν τήν παροῦσαν ἐπιστολήν.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μάθετε λοιπόν ἀκριβῶς καί πληροφορηθεῖτε ὅτι ἡ μοναδική αἰτία τοῦ σκανδάλου ἡ ὁποία ἐδημιούργησε αὐτήν τήν κατάσταση εἶναι ὅτι ἀπό τόν χῶρον τῶν οἰκουμενιστῶν-νεωτεριστῶν, εἰσεχώρησαν εἰς τήν Ἐκκλησίαν διδασκαλίαι καί φρονήματα καινοφανή, μεμπτά ,ἐσφαλμένα, ἀντορθόδοξα, βλάσφημα καί αἰρετικά διά τῶν ὁποίων οἱ φρονοῦντες αὐτά, ἐπιδιώκουν νά ἀποδείξουν ὅτι μερικές εἰκόνες καί εἰδικά ἡ εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος μέ τόν Ἄναρχο Πατέρα ὡς Παλαιόν τῶν ἡμερῶν καθώς καί ἡ εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἀπό τοῦ τάφου δέν εἶναι ὀρθόδοξες, δέν εἶναι σύμφωνες μέ τήν παράδοσιν, εἶναι δυτικῆς προελεύσεως¹ καί κατά τήν γνώμην τους δέν θά ἔπρεπε νά προσκυνοῦνται.

¹Παραθέτομεν μερικά μόνο δείγματα τῶν φρονημάτων τὰ ὁποῖα εἰσεχώρησαν εἰς τήν Ἐκκλησίαν ἀπό τόν χῶρον τῶν οἰκουμενιστῶν-νεωτεριστῶν καί συγκεκριμένα ἀπό τό βιβλίον τοῦ *Γεωργίου Ε. Γαβριήλ. Ἀπαγορευμένες Ἀπεικονίσεις*.

...Ἡ εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος, διδάσκει τόν πολυθεϊσμό, τόν Ἀρειανισμό καί τό Φιλιόκβεσελ. 44.

...γιὰ νά καταλάβει κανεῖς τί αἰρέσεις καί σύγχυσις μπορεῖ νά μεταδώσει καί μιά μόνο ματιά σέ μιά τέτοια «εὐλαβική» εἰκόνα, ἰδίως ἂν ἡ «ὀρθοδοξία» αὐτῆς τῆς εἰκόνας βεβαιώνεται ἀπό κληρικούς, μοναχοῦς, ἢ ἀκόμη καί ἐπισκόπους... σελ.46.

Τά φρονήματα αὐτά, διευτυπώθησαν εἰς τὰ κατωτέρω φυλλάδια τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τήν γενεσιουργόν αἰτίαν τῆς αἰρέσεως ταύτης εἰς τόν χῶρον μας:

α) *Ἡ ὑπό τόν τίτλον «Εἰκονογραφική παρουσίαση τοῦ Θεοῦ Πατέρα» συγγραφή, Ἀθῆναι 1990 καί ἡ ἀπό 3.10.1991 ἐξασέλιδος ἐπιστολή τοῦ Ἱερομονάχου Κασσιανοῦ Μπράουν (Brown).*

β) *Ἡ ἀπό Ἰουνίου 1991 20σέλιδος Πραγματεία τοῦ Ἱερομ. Ἀμφιλοχίου Ταμπουρᾶ καί*

γ) *Ἡ δεκαεξασέλιδος μελέτη «Περί Εἰκονογραφίας» τοῦ Μοναχοῦ Χρυσσαφίου.*

Τά ἀνωτέρω φυλλάδια, τὰ φυλλάδια καί οἱ ἐπιστολές τῶν π. Ἰωαννικίου καί π. Ἀναστασίου τῆς 1.8.91 καί 11.5.92 καθώς καί κάθε ἄλλο ἔγγραφο τό ὅποιο στρέφεται κατά τῆς ἐξεικονίσεως καί προσκυνήσεως τῶν ἐξ συγκεκριμένων ὀρθοδόξων εἰκόνων, πρέπει νά καταδικασθοῦν καί νά ἀπορριφθοῦν ὀριστικῶς διότι ἀποτελοῦν κίνδυνον μέγαν.

Ἡ πρώτη ἐγκύκλιος διευτύπωσεν ὀρθῶς τήν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας περί προσκυνήσεως ὄλων τῶν μέχρι τότε ἀμφισβητουμένων (ὑπό τίνων) εἰκόνων καί δέν θά ἔπρεπε νά ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφιβολία περί τῆς Θεολογικῆς κατοχυρώσεως αὐτῶν.

Ἡ δευτέρα ἐγκύκλιος κατεδίκασε ὅσα πονήματα ἦσαν ἀντίθετα μέ τήν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας τήν διατυπωθεῖσαν εἰς τήν πρώτην ἀπόφασιν, πρᾶγμα τό ὅποϊον προέκλεσεν ἀρκετάς ἀντιδράσεις.

Ἄντί λοιπόν νά λήξῃ τό θέμα διά τῆς καταδίκης τῶν ἀνωτέρω βλασφημῶν καί αἰρετικῶν φυλλαδίων, ἀπό κάθε κατεύθυνσιν, ὑπῆρξαν καί ὑπάρχουν δυστυχῶς μερικοί πού τά καλύπτουν, διαδίδουν ψεύδη καί κατηγοροῦν τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὅτι δῆθεν προσπαθοῦν νά ἀνατρέψουν τόν Ἀρχιεπίσκοπον μετατοπίζοντες τοιοῦτοτρόπως τό ἐνδιαφέρον τοῦ λαοῦ σέ ἄλλα θέματα καί κατευθύνσεις. Ἡ ἀνάγκη αὐτή μᾶς προέτρεψε νά ἐνημερώσουμε ὑπευθύνως τόν λαόν ὥστε νά μήν ἀγνοεῖ τήν πραγματικὴν ἀλήθειαν καί νά μήν παρασύρεται ἀπό συκοφαντίες καί ψεύδη.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ ΦΥΛΛΑΔΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ

Είς τὰ προαναφερθέντα φυλλάδια περιέχονται μεταξύ άλλων τὰ κατωτέρω αίρετικά φρονήματα τὰ ὅποια παραθέτομεν, ἐν συντομία ἀναλύομεν καί τὰ γνωστοποιῶμεν εἰς τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας διὰ νά μήν παραπληροφορεῖται ὥστε νά κρίνη ἐνσυνείδητα ποιοί ἐκφράζουν πραγματικό πόνο καί ἀγωνία καί ποιοί ὄχι :

α) Εἰς τήν ὑπό τόν τίτλον «Εἰκονογραφική παρουσίαση τοῦ Θεοῦ Πατέρα» συγγραφή, Ἀθηναί 1990 καί ἡ ἀπό 3.10.1991 ἐξασέλιδος ἐπιστολή τοῦ Ἱερομονάχου Κασσιανοῦ Μπράουν (Brown) περιέχονται μεταξύ άλλων τὰ ἐξῆς:

- 1) « *Εἶναι τελείως παράλογο καί ἄπρεπο νά ζωγραφίζουμε οἱς εἰκόνες τόν Κύριο Σαβαώθ δηλ. τόν Πατέρα προσπαθώντας νά ἀπεικονίσουμε τήν Θεϊκή του Φύση.* » σελίς 4.
- 2) « *Ὅσο γιά τήν ζωγραφικήν ἀπεικόνισή Του (Κυρίου Σαβαώθ), δέν ἐπιτρέπεται νά γίνεται σέ καμμιά περίπτωση.* » σελίς 5.

Τά ἀνωτέρω χωρία πού χρησιμοποιεῖ ὁ Ἱερομόναχος Κασσιανός ἀπηχοῦν ἀντιλήψεις εἰκονομάχων. Ὁ Θεός οὐδέποτε ἐμφανίσθηκε μέ τήν Θεῖαν Του φύσιν. Οὔτε προσπαθοῦν οἱ ὀρθόδοξοι νά περιγράψουν τήν θεῖαν φύσιν, μέ τήν εἰκονογράφισιν τοῦ Ἀνάρχου Πατρός. Ἡ κατηγορία αὐτή ἐνθυμίζει τούς παλαιούς εἰκονομάχους πού κατηγοροῦσαν τούς ὀρθόδοξους ὡς εἰδωλολάτρας: Οἱ δέ ἐκφράσεις του ὅτι *εἶναι παράλογο καί ἄπρεπο νά ζωγραφίζουμε οἱς εἰκόνες τόν Κύριο Σαβαώθ δηλ. τόν Πατέρα καί γιά τήν ζωγραφικήν ἀπεικόνισή Του (Κυρίου Σαβαώθ), δέν ἐπιτρέπεται νά γίνεται σέ καμμιά περίπτωση*, εἶναι βλάσφημες. Εἶναι βλάσφημες διότι τό νά ζωγραφίζουμε τόν Θεόν Πατέρα εἰς τήν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀποτελεῖ παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας καί οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί ἀνεκάθεν σέβονται καί τιμοῦν τίς εἰκόνες τῆς Ἁγίας Τριάδος μέ τόν Ἄναρχον Πατέρα ὡς τήν συγκαταβατικήν καί συμβολικήν ἐμφάνειαν τοῦ τρισυποστάτου Θεοῦ.

- 3) Ὅμιλῶν περί τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ πού βγαίνει ἀπό τό μνήμα λέγει ὅτι « *αὐτή ἡ εἰκόνα δέν ἔχει ὀμως καμμιά ἱστορική βάση διότι κανεῖς δέν εἶδε αὐτό τό καθαρά ὑποθετικό γεγονός.* » σελίς 12.

Μᾶς λέγει δηλαδή σκεπτόμενος ὀρθολογιστικά ὅτι ἐπειδή δέν εἶδε κανεῖς τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου δέν ἔχει ἱστορική βάση καί εἶναι ἐπομένως ὑποθετικό καί ἄρα φανταστικό καί πιθανόν ψεύτικο, ἀμφισβητώντας ἔτσι ἕνα βασικό δόγμα τῆς πίστεώς μας. Ὅλα αὐτά πού διατυπώνει πιστεύει ὅτι εἶναι ὀρθόδοξα κατὰ τήν γνώμην του καί κατὰ τήν

γνώμην τῶν μέχρι σήμερα ὑποστηρικτῶν τοῦ. Δέν εἶναι ὁμως ὀρθόδοξα καί σύμφωνα μέ τήν πίστιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Δέν εἶναι λοιπόν εἰκονομαχία τά ἀνωτέρω καί ὅσα ἄλλα γράφει ὁ Ἱερομ. Κασσιανός Μπράουν εἰς τό δεκατρισελίδον πόνημά του, υἱοθετῶν, ἀντιγράφων καί διαδίδων εἰς τό πλήρωμα κακοδοξίας τάς ὁποίας παρέλαβε καί ἐπίστευσε ἀπό τά αἰρετικώτατα βιβλία τοῦ Λεων. Οὐσπένσκου, τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάν. τοῦ Θεολόγου Θεσσαλονίκης τοῦ Γεωργ. Γαβριήλ καί ἄλλων;

β) Εἰς τήν ἀπό Ἰουνίου 1991 20σέλιδον Πραγματεία τοῦ Ἱερομ. Ἀμφιλοχίου Ταμπουρά, ἀναφέρονται μεταξύ ἄλλων τά ἐξῆς:

1) «**Οὐδείς ὀρθόδοξος ζωγράφος ἐτόλμησε νά ζωγραφίσῃ ἕτερα εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος, πλην τῆς <Φιλοξενίας>, οὔτε ἀπό τās ὁράσεις τῶν προφητῶν, οὔτε ἀπό τά ὁράματα-ἐμφανίσεις τῆς Καινῆς Διαθήκης...** » σελίς 2.

2) « **Ἡ εἰκὼν τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἡ ὁποία παριστάνει τὸν Πατέρα, ὡς γέροντα ἀσπρομάλλην, τὸν Υἱόν, ὡς νέον τριάκοντα μερίπου ἐτῶν καί τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὡς περισσότερὰν ἐκπέμποσα ἀκτίνας, εἶναι δυτικῆς προελεύσεως καί εἶναι τελείως ἀθεολόγητος διότι δέν ὑπάρχει οὐδεμίᾳ μαρτυρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας νά στηρίζεται. Εἶναι αὐθαίρετος ἐπινόησις τῶν δυτικῶν ζωγράφων καί ὡς τοιαύτη δημιουργεῖ πολλά προβλήματα, ἀντιθέσεις καί ἀμφιβολίας ἀλλὰ καί αἰρετικά φρονήματα » σελίς 5.**

3) « **Τά τρία πρόσωπα τῆς εἰκόνας αὐτῆς εἶναι διαφορετικά καί ἕτερούσια ἀντὶ ὁμοούσια, ἦτοι γέρον, νέος, πιτηνόν καί δέν εἶναι δυνατὸν νά ἐννοηθοῦν ὡς εἰς ζῶν Θεός. Δύο ἄνθρωποι καί ἓν πιτηνόν, εἷς Θεός ἀληθινός. » σελίς 5.**

4) « **Τά δύο πρόσωπα τῆς εἰκόνας, ὁ γέρον καί ὁ νέος, ἔχουν διαφορετικὰς ἡλικίας, γεγονός τό ὁποῖον ἐνθυμίζει τήν αἵρεσιν τοῦ Ἀρείου, ὅστις ὑπεστήριζεν ὅτι ὁ Υἱός εἶναι μικρότερος ἀπὸ τὸν Πατέρα. » σελίς 6.**

Οἱ ἀνωτέρω χαρακτηρισμοί δέν χρειάζονται ἰδιαίτερον σχολιασμόν διὰ νά καταλάβῃ κανεὶς τό μένος τοῦ συντάκτη τῆς πραγματείας κατὰ τῆς εἰκόνας τῆς Ἁγίας Τριάδος. Καί μόνον οἱ φράσεις πού ἐχρησιμοποίηθησαν προκαλοῦν τό ὀρθόδοξο χριστιανικὸ αἶσθημα.

Εἰς ποῖον Ὁρθόδοξον Χριστιανόν ἡ θεὰ τῆς εἰκόνας τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐνθυμίζει τήν αἵρεσιν τοῦ Ἀρείου;

Εἶναι λάθος ὁ ἰσχυρισμός του ὅτι «**Οὐδείς ὀρθόδοξος ζωγράφος ἐτόλμησε νά ζωγραφίσῃ ἕτερα εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος, πλην τῆς <Φιλοξενίας>, οὔτε ἀπό τās ὁράσεις τῶν προφητῶν, οὔτε ἀπό τά ὁράματα-ἐμφανίσεις τῆς Καινῆς Διαθήκης...** » Διότι ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει καί ἀποδέχεται ὡς ὀρθόδοξον τήν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὅσον ὁ πιστός λαός ὅσον καί οἱ ὀρθόδοξοι ζωγράφοι. Συγκεκριμένα ὁ Διονύσιος ὁ ἐκ Φουρνᾶ γράφει:

« **Ὅθεν τὸν μὲν Χριστὸν ζωγραφίζομεν εἰς τήν εἰκόνα ὡς ἄνθρωπον, ἐπειδὴ ἐπὶ γῆς ὤφθη καί τοῖς ἀνθρώποις συνανειστράφη, γενόμενος τέλειος ἄνθρωπος ὡσάν ἡμᾶς, πλην τῆς ἁμαρτίας (Βαρούχ γ). Ὅμοίως ζωγραφίζομεν καί τὸν Ἄναρχον Πατέρα ὡσάν γέροντα, καθὼς τὸν εἶδεν ὁ Δανιήλ (κεφ.ζ). Τό δέ Ἄ-**

γιον Πνεῦμα ζωγραφίζομεν ὡς ἀν περιτεράν, καθὼς ἐφάνη εἰς τὸν Ἰορδάνην (Ματθ.γ).»

(Διονυσίου τοῦ ἐκ Φουρνᾶ, Ἑρμηνεία τῆς ζωγραφικῆς τέχνης σελίς 224)

Ἐπίσης ὁ Ἰωσήφ Βρυένιος ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους Θεολόγους τῆς ὀρθοδοξίας κατὰ τὸν ἸΔ Αἰῶνα (καθὼς καὶ διδάσκαλος τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ) ἐκήρυξε σαφῶς τὴν εἰκόνισιν ὄχι μόνον τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

«...Καὶ τοῖς ζωγράφοις νεμεοᾶν, διὰ μὴ τὸν σαρκωθέντα, μόνον Υἱόν, ἀλλὰ καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Πνεῦμα διαμορφοῦσιν τοῖς χρώμοισιν...ἀλλὰ οὐκ ἔστι βλάσφημα ταῦτα, οὐδ' ἀνάξια Θεοῦ ἁπαγε...».

(Λόγος Β περί τῆς ὑπερουσίου Τριάδος. Τόμος Α ἐκδ. Ρηγόπουλου, σελίς 45 Θεσσαλονίκη 1991).

Ἐπίσης εἶναι βλάσφημες καὶ αἰρετικές οἱ φράσεις τοῦ συντάκτη πού χαρακτηρίζουν τὰ εἰκονιζόμενα πρόσωπα τῆς Τριαδικῆς Θεότητος ὡς σύνθεσιν ἀνθρώπων καὶ πτηνοῦ **«Δύο ἄνθρωποι καὶ ἓν πτηνόν, εἷς Θεός ἀληθινός ;**

Διὰ δέ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ τάφου γράφει τὰ κατωτέρω:

5) **«Ἀδιη ἡ εἰκὼν (τῆς ἐκ τάφου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου) ...εἶναι Δυτικῆς προελεύσεως, εἶναι ἀθεολόγητος, ἄνευ Ἀγιογραφικῆς καὶ Ἀγιοπαιερικῆς τεκμηριώσεως εἶναι ἀπλῶς μία φαντασία ἀθέων δυτικῶν ζωγράφων ἀποτελέσμα αἰρετικοῦ φρονήματος... »** σελίς 14.

6) **« Εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ παρουσιάζεται ὁ Χριστός γυμνός ἀνω τοῦ τάφου... Ἀναστημένον ποῖος ἐγύμνωσεν τὸν Χριστόν μας... πῶς ἐνεφανίσθη μετ' ὀλίγας ὥρας ὁ Χριστός; Ὁδῶ γυμνός ἢ ἐπῆγε καὶ ἐνεδύθη ἱμάτια; (Ἄς μὴν εἰπωμεν ποῦ τὰ ἤνυεν καὶ ποῖος καὶ ποῖε τὰ ἔραψεν). »** σελίς 15.

7) **« Εἶναι ἐπιτρεπτόν ὃ Ἀναστάς Ἰησοῦς, ὁ Θεός καὶ ποιητὴς τοῦ κόσμου νὰ κρατῆ εἰς τὰς χεῖρας του λάβαρον με ἐρυθρόν Σταυρόν καὶ νὰ ἐπιδεικνύεται ὡς νικητῆς (ὅπως οἱ κοσμικοὶ ἀθληταὶ διὰ νικῆσουν) ἐπάνω τοῦ ἀνεωγμένου τάφου, καὶ μάλιστα με τοὺς πόδας σταυρωτὰ ὡς νὰ ἐτοιμάζεται διὰ χορόν;... καὶ (τὸν Χριστόν) νὰ ἀναπηδᾷ ὡς ἐλατήριον ἐκ τοῦ τάφου.»** σελίς 15.

8) **« Βλέπεις πῶς ἡ Ἀνάστασις αὕτη εἶναι ἀντιευαγγελική; ... »** σελίς 16.

Ποῖος Ὁρθόδοξος Χριστιανός δέχεται ἢ ὑποστηρίζει ὅτι ἡ εἰκὼν τῆς ἐκ τάφου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου **εἶναι δυτικῆς προελεύσεως, εἶναι ἀθεολόγητος, ἄνευ ἀγιογραφικῆς καὶ ἀγιοπαιερικῆς τεκμηριώσεως εἶναι ἀπλῶς μία φαντασία ἀθέων δυτικῶν ζωγράφων ἀποτελέσμα αἰρετικοῦ φρονήματος ;**

Ποῖος προσκυνεῖ τὴν εἰκόνα τῆς ἐκ τοῦ τάφου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ τὸν ἀντικρύζει ὡς **νὰ ἐτοιμάζεται διὰ χορόν ; καὶ ὡς νὰ ἀναπηδᾷ (ὁ Χριστός) ὡς ἐλατήριον ἐκ τοῦ τάφου; ἢ ὡς νὰ ἐπῆγε καὶ ἐνεδύθη ἱμάτια;**

Τὰ ἀνωτέρω εἰρωνικά καὶ βλάσφημα δέν διανοήθησαν νὰ γράψουν οὔτε οἱ παλαιοὶ αἰρετικοὶ-εἰκονομάχοι.

Οὐδεὶς μέχρι σήμερον ἐχαρακτήρισε τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ τάφου ἀντιευαγγελική.

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος εἰς τό ἱερόν πηδάλιον γράφοντας γενικῶς περὶ τῶν εἰκόνων λέγει ὅτι «...οἱ ζωγράφοι πρέπει νά προσέχουν καλὰ καί νά ἡξεύρουν πρῶτον τί λέγει ἡ Γραφή καί τό Εὐαγγέλιον, καί οὕτω νά ζωγραφίζουν κατὰ τό Εὐαγγέλιον καί τήν Γραφήν τὰς εἰκόνας τῶν»

Ἐν συνεχείᾳ ἀναφερόμενος εἰς τήν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ τάφου τονίζει ὅτι αὕτη εἶναι ἡ μοναδική εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως ἡ δέ εἰκὼν τῆς εἰς Ἄδην Καθόδου δέν εἶναι εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως καί διαφέρει πολύ ἀπό αὐτήν. «...Ἀνάστασις δέ καί εἰς Ἄδην κατάβασις μεγάλην ἔχουσι τήν διαφοράν» Ἐπομένως ἡ εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ τάφου ὄχι μόνον δέν εἶναι ἀντιευαγγελική κατὰ τό Πηδάλιον τῆς Ἐκκλησίας καί κατὰ τόν Ἅγιον Νικόδημον ἀλλά ζωγραφισμένη συμφῶνα μέ τό Εὐαγγέλιον καί τήν Γραφήν.

Οἱ χαρακτηρισμοί λοιπόν τοῦ π. Ἀμφιλοχίου εἶναι βλάσφημοι καί αἰρετικοί καί μόνον αὐτοί εἶναι ἱκανοί διά νά ἀποδείξουν ὅτι **ὑπήρξεν καί ὑπάρχει εἰκονομαχία. Οἱ βλασφημίαι αὐτές οἱ ὁποῖες διεδόθησαν διά τῶν ἀνωτέρω φυλλαδίων κατεδικάσθησαν ἐν τῷ συνόλῳ τους διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2660/26.2.93 Β. Ποιμαντορικῆς Ἐγκυκλίου τῆς Ἱεραρχίας.**

γ) Ἡ Περί Εἰκονογραφίας δεκαεξασέλιδος μελέτη τοῦ Μοναχοῦ Χρυσαιφίου, εἰς τήν ὁποίαν ἀναφέρονται μεταξύ ἄλλων τά ἑξῆς:

1) «Αἱ ἀγιογραφίαι διά τοῦτο σκοποῦσαι τήν ἔκφρασιν τῆς ἀγιότητος τῶν προσώπων δέν ἔπρεπε νά εἶναι προσωπογραφίαι, ἤτοι εἰκόνες ἀνάγουσαι εἰς τοὺς φυσικοὺς ἀνθρώπους, ἀλλά **δημιουργήματα εἰδικῆς μορφολογικῆς συλλήψεως**, ἀπομακρύνοντα ἀμέσως τόν θεατὴν ἀπὸ τό ἐφήμερον τοῦ κόσμου οὗτου καί ἐπιβάλλοντα αὐτῷ τήν ἰδέαν τῆς ἀναγεννηθείσης πλάσεως, τοῦ ἀθανάτου κόσμου, τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἁγία Γραφή, οἱ πατέρες τῆς ἐκκλησίας καί καί αἱ οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, διέηλθον καί ἀνέμιψαν αὐτήν καί παρέδωκαν εἰς τήν Ἐκκλησίαν. » σελίς 3.

Εἰς ποῖον χωρίον τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί εἰς ποῖαν οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἀναφέρεται ὅτι οἱ εἰκόνες θά πρέπει νά εἶναι **δημιουργήματα εἰδικῆς μορφολογικῆς συλλήψεως κλη;** Εἰς οὐδέν σημεῖον ὑπάρχει παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας περὶ διαπλάσεως καί ἀναπτύξεως δημιουργημάτων (εἰκονογραφικῶν μορφῶν) εἰδικῆς μορφολογικῆς συλλήψεως.

2) « Ὁ ἀγιογράφος γίνεται διάκονος εἰς αὐτό τό μυστήριον, ἀγιογραφόντας κατὰ τόν δεδειγμένον τύπον. Μέσω τῆς ὕλης πού ἐπεξεργάζεται μεταδίδεται σωτηρία εἰς τοὺς ἀνθρώπους. » σελίς 6

Οἱ σύγχρονοι νεοεικονομάχοι καταλήγουν στήν οὐσιαστικοποίηση τοῦ ζωγραφικοῦ τρόπου. Συσχετίζουν καί συγχέουν τό ἔργο τοῦ εἰκονογράφου μέ τό ἔργο πού ἐπιτελεῖ ὁ ἱερεὺς. Ἐπί πλέον διά τῆς φράσεως «**τόν δεδειγμένον τύπον**» δίδεται ἡ ἐντύπωσις εἰς τόν ἀναγνώστην τοῦ συγγράμματος ὅτι δῆθεν ἔχει νομοθετήσῃ ἡ ἐκκλησία συγκεκριμένον τύπον ἀγιογραφίας.

Ἡ δισχιλιετής ὁμως παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας μας ὄχι μόνον δέν ἔχει καθιερώσει συγκεκριμένον τύπον-τεχνοτροπίαν ἀλλά τούναντίον ἐδέχθη ὅλες τίς τεχνοτροπίες τῆς ἀγιογραφίας κλασσικῆν-βυζαντινῆν-ἀναγεννησιακῆν κλπ. χωρὶς νά προτιμᾷ τήν μίαν περισσότερον τῆς ἄλλης.

3) «... ὁ Χριστός ἰστορούμενος ὡς εἰς ὥρατος σονήθης ἀνθρώπος(ὁμοῦ γίνεται ἐν τῇ Δύσει) ὑποβάλλει τὴν ἰδέαν τῆς μιᾶς φύσεως Αὐτοῦ, τῆς ανθρώπινης καὶ ἰοῦσιο θά ἦτο νεοτοριανίζον, ἀρα ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν. Ὁ Χριστός ὁμοῦ εἶναι Θεάνθρωπος " διπλοῦς τὴν φύσιν" καὶ εὐρεμεν ἡ τέχνη νά ἐξέυρη μορφήν, εἰκονογραφικόν δηλαδὴ τύπον ὅστις νά ὀδηγεῖ ἀμέσως τὸν θεώμενον εἰς τὴν σκέψιν διὰ ἐν τῷ εἰκονιζομένῳ " κατοικεῖ πᾶν πλήρωμα πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς" ...ἡ ὀρθόδ. τέχνη ἐπλάσσε τούς ἰδεαλιστικούς ἐκείνους τύπους εἰς τούς ὁποίους ὁ ἰονισμός καὶ ἡ ἐξυροῖς τῶν χαρακτηρηστικῶν, ἀπομακρύνουν ἀπό τὰς φυσιογνωμίας τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ υποβάλλουν τὴν ἰδέαν τῆς ὑπερβατικῆς πραγματικότητος. » σελίς 9.

Κοινό χαρακτηριστικὸ παλαιῶν καὶ νέων εἰκονομάχων ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπο τῆς ἐξεικονίσεως, εἶναι ἡ ἀναφορά τους σέ κάποιο ὑπερβατικὸ περιεχόμενον διότι κατ' αὐτούς ἡ ἱστορικὴ μορφή καθεαυτὴ δέν θεωρεῖται ὡς εἰκόνα, διότι δῆθεν δέν ἐκφράζει καὶ τὴν ἀγιότητα τῶν εἰκονιζομένων προσώπων.

Ἀντίθετα ἡ Ζ Οἰκ. Σύνοδος διακήρυξε, ὅτι αὐτὸ πού εἰκονίζεται στὴν εἰκόνα (τοῦ Χριστοῦ) δέν εἶναι παρά ἡ μορφή, τό εἶδος πού εἶδαν οἱ Ἀπόστολοι. «ἡ γούν ἀγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβε παρά τῶν ἀγίων Ἀποστολῶν καὶ πατέρων αὐτὸ τὸ εἶδος τὸ ὄραθέν τοῖς ἀνθρώποις ἀναζωγραφεῖ»

Ὅλα τοῦτα εἶναι νέα-ἀντίθετα μέ τὰ ὅσα μέχρι σήμερον ὁ λαός καὶ ἡ ἐκκλησία γνωρίζει καὶ πιστεύει. Ἀναμφησβήτητον λοιπόν γεγονός εἶναι ὅτι ὑπῆρξεν εἰκονομαχία δηλαδὴ πόλεμος κατὰ τῶν ἀγίων εἰκόνων.

Διότι ὅπως ἡ τιμὴ (διὰ τῆς προσκυνήσεως τῶν εἰκόνων) διαβαίνει εἰς τὸ πρωτότυπον δηλαδὴ εἰς τὸ εἰκονιζόμενον πρόσωπο, τοιουτοτρόπως καὶ ἡ ἀτιμία ἢ ὁποία ἐκφράζεται διὰ τῆς εἰρωνείας ἢ τῆς βλασφημίας ἀπευθύνεται ὁμοίως εἰς τὸ εἰκονιζόμενον πρόσωπο τό ὅποιο οὐσιαστικῶς ὑβρίζει. Δηλαδὴ αὐτὴ ἡ εἰρωνεία καὶ ὁ χλευασμός εἶναι αἴρεσις, εἶναι εἰκονομαχία. «...Ὅσκι οἶδας ἐάν εἰκόνα βουσιλέως ὑβρίσης, εἰς τὸ πρωτότυπον τῆς ἀξίας φέρεις τὴν ὑβριν;» (I Χρω. σελ. 859 τοῦ Β τόμου τῶν Συνοδικῶν)

Ὁ Πόλεμος αὐτός διεξήχθη μέ πληθώρα φυλλαδίων, μέ προφορικὴ διάδοσιν, κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν, μέ κατ' οἶκον ἐπισκέψεις, μέ ἐπιλεκτικὴν διάδοσιν συγκεκριμένων φυλλαδίων ἐντός τῶν μονῶν, ναῶν κλπ.,. Τὰ ἀνωτέρω δέν εἶναι ὑπερβολές οὔτε φαντασίες, εἶναι ἡ θλιβερὴ πραγματικότης.

Ἡ διάδοσις αὐτὴ δέν γίνεται μόνον ταχυδρομικῶς ἀλλὰ διὰ χειρῶν τοῦ ἰδίου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὁ ὅποιος διανέμει εἰς τὰς ἐνορίας καὶ οἰκίας ὅπου ἐπισκέπτεται τὰ συγκεκριμένα μόνον φυλλάδια καὶ τὰ βιβλία του (τους) προτρέποντας τούς ἱερεῖς εἰς τὴν διανομὴν τους.

Τά άνωτέρω άναφερόμενα αίρετικά-νεοοικονομαχικά φυλλάδια άμέσως μόλις ένεφανίσθησαν, άπεδοκιμάσθησαν ύπό του όρθοδόξου πιστου λαου της Έκκλησίας. Έκφρασις και καρπός αύτης της άποδοκιμασίας ήτο σειρά ένεργειών και άποφάσεων της Έκκλησίας εκ των οποίων σημαντικώτερες είναι οι εξής:

α) Η άπόφασις της ιερās Συνόδου της Ίεραρχίας κατά την 19.9.91

β) Η κατά την Γενικήν Συνέλευσιν του Ίεροϋ Συνδέσμου της 30.10.91 άπόφασις

γ) **Η Έγκύκλιος 2566/23.1.92**

Είς την έγκύκλιον αύτην όρίζεται και συνιστάται ή προσκύνησις των γνωστών έξ ιερών εικών δια τίς όποίτες ήγέρθησαν άμφιβολίες και διϊστάμενες άπόψεις.

Μετά την κυκλοφορίαν της άνωτέρω έγκυκλίου ή όποία έπραγματοποι-ήθη μετά δίμηνον καθυστέρησιν περίπου άπό της εκδόσεώς της, άρχισε νά περιφρονεΐται και νά καταπατεΐται. Έπί παραδείγματι τό Σάββατον της διακαινησίμου του 1992 είς τό πρόγραμμα της συνάξεως των Κατηχητών έτοποθετήθη ως εικών της Άναστάσεως, ή εικών της είς Άδην Καθόδου.

Η ένεργεια αύτη προεκάλεσε έντόνους διαμαρτυρίας ιερών και λαϊκών είς τό πνευματικόν κέντρον. Πέραν τούτου έγράφησαν άρκετά φυλλάδια τά όποια εύθέως ή πλαγίως καταφέρονται έναντίον της. Ο μοναχός Μάξιμος επί παραδείγματι κατηγορεΐ και τίς δύο ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΕΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΥΣ ως άστηρίκτους, άδίκους και δογματιζούσας. «... *Ως τοιαύτη όμως και διά των καιαδικαστικων άποφάσεων της και μάλιστα δι' άναθεματισμοϋ κάνει και τας δύο έγκυκλίους δογματιζούσας*» (Μον.Μάξιμου, πρός την Ίεράν Σύνοδον)

δ) **Η Έγκύκλιος 2660/26.2.93**

Είς την έγκύκλιον αύτην, καταδικάζονται τά κενόφωνα πονήματα των Ίερομονάχων Κασσιανου Μπράουν και Άμφιλοχίου Ταμπουρά, ή μελέτη του μοναχου Χρυσαιφίου καθώς και οι έπιστολές του Ίερομ. Ίωαννικίου Μενιδιάτη και του μοναχου Άναστασιου.

Έπειδή όμως εκ των ύστερων υπήρξαν αντιρρήσεις και άνάκλησις υπογραφών δύο Αρχιερέων, δια τουτο άπεφασίσθη Συνοδικώς ή σύνταξις νέας έγκυκλίου είς την όποίαν εκλήθησαν νά βοηθήσουν οι θεολόγοι της Έκκλησίας μας, ή όποία θά διατυπώνη και θά καταδικάζη λεπτομερώς όλα τά βλάσφημα σημεΐα των άνωτέρω πραγματειών. Η άπόφασις δέ αύτη της Ίεραρχίας έπιβεβαιώνει σύν τοις άλλοις την ύπαρξιν εικονομαχίας και μετά την πρώτην και μετά την δευτέραν έγκύκλιον. Έπομένως και ο ίσχυρισμός ότι μετά την πρώτην έγκύκλιον δέν υπήρξεν ουτε ύπάρχει εικονομαχία είναι λανθασμένος και παραπλανητικός και χρησιμοποιεΐται πρός κάλυ-ψιν.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΦΡΟΝΟΥΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Οί άνωτέρω άποφάσεις καί ή όλη άντιμετώπισις τής αίρέσεως ταύτης υπό τής Έκκλησίας έξερέθισαν τούς θιγομένους καί τούς ύποστηρικτές τους, οί όποιοι διά παντός θεμιτοϋ καί άθεμίτου μέσου έκινήθησαν πρός πᾶσαν κατεύθυνσιν διά τήν ματαίωσιν όλων τών άνωτέρω άποφάσεων, συκοφαντοϋντες καί έκδίδοντες φυλλάδια έπώνυμα άνώνυμα ή καί ψευδώνυμα μέ σκοπόν τήν παραπληροφόρησιν.

Σταχυολογοϋμεν μερικές τέτοιες έκφράσεις από τά φυλλάδια τών ιδίων τών άντιφρονούντων διά νά γνωρίση κάθε πιστός τούς ύβριστές τών Άρχιερέων του:

Συγκεκριμένως ό κ. Έλευθέριος Χ. Γκουτζίδης γράφει εις τήν Άπάντησίν του εις τήν γνωστοποίησιν τοϋ έπισκόπου Αιτικής κ. Μαιθαίου Μακρῆ:

«...Δυστυχῶς διά τόν Σεβίτον, ό π. Άμφιλόχιος οϋτε άργός εἶναι όπως φαντάζεται (ό Σεβίτος), οϋτε έξῆλθεν τής Έκκλησίας,άς προσέχη όμως νά μήν έξέλθη ό ἴδιος **μέ τόν μηχανισμόν του, άν δέν έξῆλθεν άκόμη.**

...Δυστυχῶς, ό Σεβίτος φαίνεται ότι άπώλεσε τήν ψυχραιμίαν του,καί **δέν έλέγχει, από πολύ καιρό, οϋτε τί λέγει οϋτε τί πράττει.** Έπαναλαμβανομεν ότι έξεπέρασεν καί τόν μεσαιωνικόν παπισμόν εις τάς μεθόδους ήθικῆς έξοντώσεώς μας, παραμένει δέ μόνον, νά έπιχειρήση καί τήν σωματικήν μας τοιαύτην. »

Δυστυχῶς όμως διά τόν κ. Έλευθέριον Γκουτζίδην οί Άρχιερεῖς δέν άπώλεσαν τήν ψυχραιμίαν τους, καί διά τοϋτο **έλέγχουν έπακριβῶς ότι λέγουν καί πράττουν.**»

Περί τοϋ ποῶς **έξῆλθεν** τής Έκκλησίας φανερώνεται ξεκάθαρα εις τήν **2706/8.10.93** άπόφασιν τής Ίερᾶς Συνόδου τής Ίεραρχίας διά τής όποίας «...**έπιβάλλη αὐτῷ (Άμφιλοχίῳ Ταμπουρᾷ) τήν ποινήν τῆς ἐν' άόριστιον άργίας από πάσης ιεροπραξίας**» καθώς καί εις τήν **2715/17.11.93** άνακοίνωσιν τής Ίερᾶς Συνόδου πρός τούς Παν/τους καί Αἰδ/τους Έφημερίους τής Έκκλησίας τών Γ.Ο.Χ διά τής όποίας «**Ένιέλλεθε, όπως τούς υπό τοϋ π. Άμφιλοχίου έξυηρητουμένους πνευματικῶς καί μοιτηριακῶς όρθοδόξους χριστιανούς καί εἶτα προσερχομένους εις ήμάς μή έξυηρειεῖτε διά τῶν Άγίων μοιτηρίων δεδομένου ότι ό π. Άμφιλόχιος άπειταιχίσθη τῆς μεθ' ήμῶν κοινωνίας, έπικαλεσθεῖς τόν ΙΕ κανόνα τῆς ΑΒ Συνόδου.**»

Τῆς Έκκλησίας λοιπόν έξῆλθεν ό π. Άμφιλόχιος Ταμπουρᾶς καί ό ύποστηρίζων σφοδρῶς τήν άποτείχισίν του Έλευθέριος Γκουτζίδης.

Έπίσης ή φερομένη ως Έπιτροπή Γ.Ο.Χ Ααρίσης εις έπιστολήν της Πρός τόν Σεβ. Μητροπ. Φθιώτιδος κ.κ.Θεοδοσίον (Έπιδοθεῖσα μάλιστα διά δικαστικοϋ έπιμελητοϋ. !!!) γράφει μεταξύ άλλων αϋθαδειῶν τά εξῆς :

« ...σεῖς ὁμως, Σεβασμιώτατε, μέ τούς ἐπιτρόπους σας καί μέ τόν μηχανισμόν σας, **ὑπηρετεῖτε τάς σκοτεινάς δυνάμεις** καί ἤδη διαλύσατε ἐπί 4 χρόνια τόν ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησία καί **μᾶς διχάσατε μέ τάς ἐνεργείας σας καί τά ἄφρονα κηρύγματα-μύθους** περί αἱρετικῶν καί εἰκονομάχων.. »

Ἦς <<παραμύθια>> κ. Γκουτζίδη μόνο ἐσεῖς καί οἱ ὁμόφρονές σας χαρακτηρίζετε τήν νεοεικονομαχία, ἐνῶ ἐμεῖς, ὡς ποιμένες λογικῶν προβάτων γνωρίζουμε ὅτι πρέπει νά προφυλάξουμε τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τά φυλλάδια,τά ψεύδη καί τούς ἄφρονες χειρισμούς καί ἐπεμβάσεις σας, διὰ τῶν ὁποίων διαλύσατε ἐπί τέσσερα χρόνια τόν ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀντίδρασις αὐτή δέν περιορίσθη εἰς ὕβρεις ἀτόμων ἢ ομάδων ἐναντίον τῶν περισσοτέρων Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀλλά διευρύνθη καί παρέσυρε καί Ἀρχιερεῖς οἱ ὅποιοι ἀνεκάλεσαν τήν ὑπογραφήν τους ἀπό τό συνοδικόν ἐγγραφον. Ἐσχάτως δέ ἐκυκλοφόρησαν φυλλάδιον μέ τίτλον <<ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑΣ>> φέρουσα τίς ὑπογραφές τῶν + Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου καί + Πειραιῶς καί Νήσων κ. Νικολάου, **τό ὁποῖον (φυλλάδιο) εἶναι ἀπαράδεκτον, διασπαστικόν καί ἀντισυνοδικόν.**

Μία πρόχειρος ἀνάγνωσις τοῦ ὀκτασελίδου τούτου κειμένου μᾶς βεβαιώνει ὅτι οἱ πραγματικοί συντάκτες αὐτοῦ, δέν εἶναι οἱ Ἀρχιερεῖς οἱ ὅποιοι τό ὑπογράφουν ἀλλά αὐτοί οἱ ἴδιοι γνωστοί-ἄγνωστοι ὕβριστές τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων καί τοῦ Συνοδικοῦ συστήματος τό ὁποῖον τοιουτοτρόπως ἐμμέσως καταπατοῦν.

Κατωτέρω ἀναγράφονται μερικές βασικές μαρτυρίες διὰ νά γνωρίση καί ὁ ἀπλούστερος Χριστιανός ποιός <<σχίζει>> τήν Ἐκκλησίαν. Οἱ μαρτυρίες αὐτές ἀναφέρονται εἰς τρεῖς τομεῖς πού εἶναι :

α) Διατί ὑποστηρίζουν ὅτι **δέν ὑπῆρξεν οὔτε ὑπάρχει εἰκονομαχία καί εἰκονομάχοι** καί ποία τά ἀποτελέσματα μιᾶς τοιαύτης ἐπιμονῆς.

β) Τί πράγματι ἔγινε εἰς τελευταίαν **Γενικήν Συνέλευσιν** τοῦ ΙΦΣΚΑΕ τῆς ὁποίας οἱ ἀποφάσεις ἀμφισβητοῦνται καί τί ἐπιδιώκουν νά ἐπιτύχουν μέσω τοῦ Συνδέσμου.

γ) Τί Ψεύδη ὑποστηρίζουν οἱ συκοφᾶνται διὰ τήν μή πραγματοποίησιν Συνοδικῶν συνεδριάσεων καί ποία ἡ πραγματικότητα.

α) Διατί ὑποστηρίζουν ὅτι δέν ὑπῆρξεν οὔτε ὑπάρχει εἰκονομαχία καί εἰκονομάχοι καί ποία τά ἀποτελέσματα μιᾶς τοιαύτης ἐπιμονῆς.

Ἡ μόνη λογική ἐξήγησις εἶναι ὅτι θέλουν νά δικαιώσουν τούς συντάκτες τῶν ἀνωτέρω φυλλαδίων καί ὅλους ὅσους ἔχουν γράψει καί συνηγορήσει ὑπέρ τῶν ἀπόψεων τῶν περιεχομένων εἰς τά φυλλάδια αὐτά (ὥστε οὐσιαστικά προσπαθοῦν νά δικαιώσουν τούς ἑαυτούς τους).

Τό ἐρώτημα λοιπόν εἶναι μήπως πιστεύουν καί αὐτοί τά ἴδια.

Ὅτι ὑπῆρξεν καί ὑπάρχει εἰκονομαχία καί εἰκονομάχοι τό βεβαιώνουν τά πρακτικά τῶν τακτικῶν συνόδων τῆς Ἱεραρχίας ἡμῶν, ὄλων τῶν Ἀρχιερέων ἐκ τῶν ὁποίων παραθέτουμε συνοπτικά τά ἑξῆς:

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΕΝΔΗΜΟΥΣΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ 19.8.1992

Τό ὁποῖον ὑπεγράφη ἐκ τῶν ὑστέρων ὑφ' ὄλης τῆς Ἱεραρχίας, λέγει δέ τά ἑξῆς:

<<Νά δημοσιευθῇ ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος, μετά τόν τελευταῖον σάλον τόν προκληθέντα ἐκ τῆς νεοεικονομαχικῆς αἵρέσεως καί τās ψευδεῖς πληροφορίας, ...>>

Ὅτι ὑπῆρξεν καί ὑπάρχει εἰκονομαχία καί εἰκονομάχοι τό βεβαιώνουν **οἱ ἴδιοι οἱ συγγραφεῖς, οἱ ὑποστηρικταί καί οἱ καλύπτοντες τά εἰκονομαχικά συγγράμματα οἱ ὁποῖοι φάσκοντες καί ἀντιφάσκοντες ἄλλοτε γράφουν ὅτι ὑπῆρξεν ἕρις καί αἵρεσις καί ἄλλοτε ὅτι δέν ὑπῆρξεν οὔτε ὑπάρχει εἰκονομαχία καί εἰκονομάχοι.**

1) Οἱ ἴδιοι οἱ συντάκτες τῶν φυλλαδίων (Κασσιανός κλπ) ὑποστηρίζουν ὅτι αὐτά πού γράφουν (κατηγοροῦντες οὐσιαστικά τήν Εκκλησία) εἶναι δι' αὐτούς θέματα πίστεως. Εἰς τά θέματα πίστεως ὁμως ὅπως γνωρίζει καί ὁ ἀπλούστερος χριστιανός «οὐ χωρεῖ συγκατάβασις». Οἱ «θέσεις τους» λοιπόν σέ θέματα πίστεως οἱ ὁποῖες εἶναι διαφορετικές ἀπό τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ἀπό τίς θέσεις τίς δικές μας εἶναι εἰκονομαχία.

2) Παραθέτομεν τί ἀκριβῶς γράφει ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Συνόδου π. Κήρυκος Κοντογιάννης εἰς τή ἔνστασίν του τῆς 19.3.1991 :

« ... Ἐπίσης καταδικάζεται τό ὑποστηριζόμενον, ὅτι «δέν εἶναι αἵρεσις, ἀλλά ἕρις», (ἐνῶ δέν ἔχει ἐξαισθη μήπως τό ζήτημα εἶναι καί ἕρις καί αἵρεσις, καί μέχρι ποίου σημείου φθάνει ἡ ἕρις καί ἀπό ποῦ ἀρχίζει ἡ αἵρεσις). Ἄλλωστε ἡ αἵρεσις δυνατόν νά ξεκινήσῃ καί ἀπό μίαν ἀπλήν ἕριδα, διαν οἱ ἐρίζοντες ἐπὶ ἐνός θέματος ἐμμένουν εἰς τās ἰδικάς τῶν γνώμας καί δέν ὑποτάσσονται εἰς τήν Ἐκκλησίαν.» σελίς 2.

2) Ἐπίσης παραθέτομεν τί ἀκριβῶς γράφει ὁ Σεβασμιώτατος Πειραιῶς καί Νήσων κ. Νικόλαος εἰς τό βιβλίον του « Προσκυνητή ἡ εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος» καί τί λέγουν ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί ὁ Μακαριώτατος προλογίζοντες τό ἀνωτέρω βιβλίον.

Ὁ Σεβασμιώτατος Νικόλαος:

« Ἀπορίαν καί θαυμασμόν προξενεῖ εἰς ἡμᾶς τό γεγονός τῆς εἰκονομαχικῆς οἰάσεως ὀρισμένων κύκλων ἐναντι τῆς εἰκόνας τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐξωγραφισμένης εἰς Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα τήν ὁποίαν θεωροῦν αἰρετικὴν καί ἄνευ φόβου Θεοῦ τήν καταστρέφουν καί ἀντ' αὐτῆς ὡς μόνην δηθεν ὀρθόδοξον εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος θεωροῦν τήν Φιλοξενίαν τοῦ Ἀβραάμ ».

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου :

<< ἐμένομεν, καί ἡμεῖς καταδικάζοντες τά ἀντορθόδοξα φρονήματα περὶ μή προσκυνήσεως τῶν συγκεκριμένων Ἱερῶν Εἰκόνων...>>

Ὁ Μακ/τατος: <<ἐμένομεν, καί ἡμεῖς καταδικάζοντες τὰ **ἀντορθόδοξα φρονήματα** περί μή προσκυνήσεως τῶν συγκεκριμένων ἱερῶν Εἰκόνων..>>

Ἐνῶ λοιπόν ὡς ἀνωτέρω παραδέχονται τήν ὕπαρξιν εἰκονομαχίας εἰς τήν "**ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑΣ**" γράφουν, ὅτι "**δέν ὑπῆρξεν, οὔτε ὑπάρχει εἰκονομαχία καί εἰκονομάχοι**". Δηλαδή ἄλλα λένε ἐδῶ καί ἄλλα ἐκεῖ. **Πότε λένε τήν ἀλήθεια; ἢ μήπως δέν ἀντιλαμβάνονται τί ὑπογράφουν;** Τό ἴδιο συμβαίνει σέ πολλά θέματα ὅπως εἰς τήν περίπτωσιν τῆς μετανοίας τῶν ὑπευθύνων διά τήν κυκλοφορίαν τῶν αἰρετικῶν φρονημάτων, τῆς ἀποτείχισεως τοῦ Ἱερομονάχου Ἀμφιλοχίου Ταμπουρᾶ καί σέ ἄλλα θέματα τά ὅποια θά ἀναλύσουμε ἀργότερον.

Ἡ ἐπιστολή "**ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑΣ**" τῶν τριῶν Ἀρχιερέων ὄχι μόνον ἀποτελεῖ μεμονωμένην καί διασπαστικήν ἐνέργειαν ἀλλά **παραπληροφορεῖ καί ἀθώνει τούς εἰκονομάχους καί τὰ συγγράμματά των ἐπαναλαμβάνοντας** δῖς ὅτι **δέν ὑπῆρξεν οὔτε ὑπάρχει εἰκονομαχία καί εἰκονομάχοι καί συντελεῖ** εἰς τήν παράτασιν τοῦ πόνου καί τῆς ἀγωνίας τοῦ λαοῦ ἐπισφραγίζοντας τό **πραξικόπημα**.

Ἡ ἐπιμονή τους ὅτι δέν ὑπῆρξεν οὔτε ὑπάρχει εἰκονομαχία καί εἰκονομάχοι ἔρχεται εἰς πλήρην ἀντίθεσιν μέ τίς δηλώσεις τους πρός τόν λαόν ὅτι ἀναμένουν τά <<πορίσματα>> τῆς συνάξεως τῶν Θεολόγων ἀφοῦ πρῖν βγοῦν <<πορίσματα>> ἐκδίδουν τήν ἐπιστολήν ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑΣ προσπαθώντας νά προκαταλάβουν τό ἀποτέλεσμα τῆς Συνάξεως.

β) Τί πράγματι ἐγίνε εἰς τήν τελευταίαν ὑπό ἀκύρωσιν Γ.Σ τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε., τῆς ὁποίας οἱ ἀποφάσεις ἀμφισβητοῦνται καί τί ἐπιδιώκουν νά ἐπιτύχουν μέσω τοῦ Συνδέσμου.

Κατά τήν ἔναρξιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καί πρό ἡμερησίας διατάξεως, ὑπεβλήθη ἔνστασις ὑπό πέντε (τεσσάρων παρόντων καί τοῦ Ἁγίου Μεσσηνίας δι' ἐξουσιοδοτήσεως) Ἀρχιερέων καί πολλῶν ἱερέων διά ἀποπομπήν ἐκ τοῦ Συνδέσμου σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 8 τοῦ καταστατικοῦ, τῶν ἀποτείχισθέντων Ἱερομονάχου Ἀμφιλοχίου Ταμπουρᾶ καί τοῦ Θεολόγου Ἐλευθερίου Γκουτζίδη, διά θέματα πίστεως.

Ἡ ἔνστασις προεκάλεσεν μερικές ἀντιδράσεις ἀπό τήν πλευράν τῶν ὑποστηριζόντων τούς ἀνωτέρω, ἐνῶ ὁ Μακαριώτατος ἐμπόδιζε τήν **ἐπιβαλομένην** εἰς τās περιπτώσεις αὐτάς συζήτησιν καί ψηφοφορίαν ἐπί τῆς ἤδη ὑποβληθείσης ἐνστάσεως. Ἐντός κλήματος ἐντάσεως, καί προκειμένου τά παρευρισκόμενα μέλη νά ἐνημερωθοῦν διά ζώσης φωνῆς, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Θεοδόσιος κατήγγειλεν τά ἑξῆς:

«**Ὁ κ. Ἐλευθέριος Γκουτζίδης προφορικῶς καί γραπτῶς διδάσκει ὅτι εἰκὼν τῆς Ἀναστάσεως εἶναι ἢ εἰς Ἀδην Κάθοδος. Τοῦ ἐξήτητου ἐπανελημμένως νά ἀνακαλέσῃ καί ἐπειδὴ δέν τό πράττει, τόν ἐχαρακτήρισαι αἰρετικό καί δέν τόν ἄφῃσι νά ψάλλῃ**»

Ὁ Ἐλευθ. Γκουτζίδης ἐνώπιον ὄλων τῶν παρισταμένων τήν στιγμὴν ἐκείνην μελῶν ἀπήντησε ὅτι **δέν ἀνακαλεῖ** καί ὑποστηρίζει ὡς ὀρθά, ὅσα

προφορικά καί γραπτά έχει διατυπώσει καί συγκεκριμένα **ὅτι θεωρεῖ τήν εἰς Ἄδην Κάθοδον ὡς εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.**

Ἐμεῖς ὅμως γνωρίζομεν ἐκεῖνο το ὁποῖο λέγει τό πηδάλιον τῆς Ἐκκλησίας διὰ τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου ὅτι δηλαδή εἰκὼν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ τάφου. « Ἀνίστασιν δὲ καί εἰς Ἄδην κατὰ βῆσιν μεγάλην ἔχουσι τὴν διαφορὰν... »

Σοβαρόν θέμα τίθεται ἐπομένως ὄχι μόνον διὰ τὴν <<ποιότητα>> τῆς πίστεως τοῦ κ. Γκουτζίδη ἀλλὰ καί διὰ τὰ **παρὰ μείναντα-ψηφίσαντα καί ἐκλέξαντα** τὸν κ. Γκουτζίδην μέλη εἰς τό « Νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον » τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε, ἐφ' ὅσον **ἄκουσαν καί ἀγνόησαν τὰ ὅσα αἰρετικά εἶπε παρουσία 50 περίπου μελῶν.**

Ὅταν ζητήσαμε τὰ πρακτικά κείμενα ὅπως δικαιούμεθα, τῆς ἀνωτέρω Συνελεύσεως, παρὰ τίς ἐπίμονες καί νομιμότυπες αἰτήσεις μας, ἐλάβαμε ἀπὸ τό παρανόμως ἐκλεγέν Δ.Σ, ἀρνητικὴν ἀπάντησιν χωρὶς καμμίαν αἰτιολογίαν πού νά τὴν θεμελιώσῃ. Ἐπειδὴ ἐγένε εὐρέως ἀντιληπτό καί κατανοητό, ὅτι δέν ἐτηρήθησαν νόμιμες διαδικασίες εἰς τὴν ἐν λόγω Γ.Σ διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Δ.Σ, εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁποῖου ἐμεῖς δέν συμμετείχαμε, ἀποφασίσσαμε νά ζητήσουμε τὴν συνδρομὴν τῆς δικαιοσύνης διὰ τὴν ΑΚΥΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ (ΑΡΧΙΑΙΡΕΣΙΩΝ), καί τὴν διενέργειαν νέων. Εἰς αὐτές ἐπιθυμοῦμε νά εἴμαστε παρόντες, ἀσκώντας τό ἀναφαίρετο δικαίωμα ψήφου (διότι σκοπίμως δέν ἐπετράπη σέ ὀρισμένους ἱερεῖς νά ἐγγραφοῦν ἢ νά καταβάλουν τὴν εἰσφορά τους).

Πρὸς πιστοποίησιν τοῦ ὅλου κλίματος πού ἐπικρατεῖ αὐτὴ τὴ στιγμή εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας, καί πρὸς τὰ πού ὁδηγεῖται ἡ ὅλη κατάστασις ἀναφέρουμε τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὅλως παρανόμως νεοεκλεγέντος Δ.Σ τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε, ὅπου σέ τακτικὴ συνεδρίασὴ τοῦ ἀπόφασισε ΟΜΟΦΩΝΩΣ διὰ τοὺς ὑπογράφοντες αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν Μητροπολίτες, διὰ ἀρκετοὺς ἱερεῖς καί ἱερομονάχους, μέλη τοῦ ἀνωτέρω Συνδέσμου, τὴν ἐπιβολὴν κυρώσεων ὅπως διαγραφές, ἐγγραφες δηλώσεις συγνώμης κλπ.

Ἐπραγματοποιήθη ἄρα δυστυχῶς ἐκεῖνο τό ὁποῖο ἔγραψε ὁ ἀείμνηστος π. Παῦλος ὁ Κύπριος εἰς τὴν ἀπὸ Δεκεμβρίου 1993 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ του ἐναντίον τοῦ κ. Ἐλευθερίου Γκουτζίδη, ὅτι θά προξενήσῃ δηλαδή κακὸ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν: « **Κύριον -ἐνδιαφέρον- τοῦτοῦ ἦτο νά ἰονιοθῇ, ὅτι ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝ ΕΙΣ ΚΑΝΕΝΑ νά ἐμειβαίνῃ εἰς τό ἀπὸ Θεοῦ κτήμα μας, νά θέτῃ ὑπὸ ἀρφιοβήτισιν καί συζήτησιν καίπραγματευσιν τὰ τῆς πίστεώς μας ὡς ἔχομεν αὐτὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅτι ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝ, οἱ ἐκδηλοῦντες τοιαύτην ΔΙΑΘΕΣΙΝ ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰς θέσεις ἔνθεν θά προξενήσουν κακὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν>>**

Τὰ ἀνωτέρα ὀλίγα ἐγράφησαν διὰ νά πληροφορηθῇ καί ὁ ἀπλούστερος χριστιανὸς ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ ἀπεχώρισαν μὲν ἀπὸ τὴν Γ.Σ ἀφοῦ προηγουμένως διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως διότι ἡ ἔνστασις τους (διὰ θέματα πίστεως) **ἀτύπως, παρανόμως καί ἀντικανονικῶς δέν ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν,** καί πιστεύουν ὅτι ἔπραξαν καί εἰς τὴν περιπτώσιν αὐτὴν

ὀρθῶς τό καθήκον τους. Θά ἐπανεέλθουμε ὁμως ἀναλυτικώτερον ἐπί τοῦ θέματος αὐτοῦ (τῆς Γ.Σ) ἐν καιρῷ.

γ) Διατί δέν πραγματοποιιοῦνται Συνοδικές συνεδριάσεις.

Ἐχει ὠργανωθεῖ ἐνορχηστρωμένη προσπάθεια παραπληροφόρησης τοῦ λαοῦ μέ κάθε μορφῆς μέσα θεμιτά καί ἀθέμιτα. Ἐνα βασικό ὄπλο τῶν ἀντιφρονούντων εἶναι ἡ συκοφάντησις τῶν Ἀρχιερέων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀντιτίθεται εἰς τά σχέδιά τους.

Συκοφαντοῦν λοιπόν τούς Ἀρχιερεῖς ὅτι ὁ Μακαριώτατος καλεῖ τούς Ἀρχιερεῖς σέ Σύνοδο καί ὅτι αὐτοί δέν πηγαίνουν.

Χάριν λοιπόν τῆς ἀληθείας σᾶς γνωστοποιοῦμε τά ἐξῆς:

Ἡ τελευταία Σύνοδος ἐπραγματοποιήθη τήν 13.7.1994, καί ἔκτοτε δέν συνεκλήθη νεώτερη παρά τίς ἐπανελημένες προφορικές καί γραπτές αἰτήσεις μας. Ἀναφέρομεν συγκεκριμένως τήν ἀπό 22.10.94 τοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος κ. Ματθαίου.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Μακαριωτάτου τῆς 5.11.94 ἦτο ἐν περιλήψει ἡ ἐξῆς:

... μὸς ζητᾶτε τήν σύγκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Δέν ἀναφέρετε ὁμως οὔτε ἀν ἔχει ἐιοιμασθῆ κάποιο κείμενο μέ συγκεκριμένας προτάσεις τῶν Θεολόγων...

....Πέραν ὁμως τῶν τεσσάρων θεμάτων τά ὁποῖα ἀναφέρατε εἰς τήν ἐπιστολήν σας... ὑφίστανται ἐν ἐκκρεμότητι ἕτερα λίαν σοβαρά θέματα τά ὁποῖα δέν ἐθίζατε. Περὶ ὄλων αὐτῶν θά σᾶς ἐνημερώσω μέ ἄλλην ἐπιστολήν μου.... Δηλαδή ἀρνεῖται νά συγκαλέσῃ τήν Σύνοδον μέ διαφόρους ἀδικαιολογήτους προφάσεις καί παρά τό γεγονός ὅτι τοῦ τό ζητᾶ ἕνας μητροπολίτης μέ τήν σύμφωνον γνώμην καί ἄλλων τεσσάρων.

Ἡ συνέχεια διδεται μέ νέαν ἐπιστολήν τῆς 15.11.94:

... ὁ Σεβασμιώτατος Μεσοηνίας νά ἀνακαλέσῃ τήν ἐνέργειαν ...

... Ὅμοίως τήν ἴδιαν ἀκριβῶς ὑποχρέωσιν ἔχει καί ὁ Σεβ.Μητρ.Φθιώτιδος...

... ὄρισμένοι Σεβασμιώτατοι ἄς δηλώσουν, ἂν προτιμοῦν, τὰς παρασυνόδους...

... διὰ νά λειτουργήσῃ κανονικῶς καί ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἡ προσεχῆς Ἱερὰ Σύνοδος πρέπει νά ἀνακληθῆ ἡ κατεγνωσμένη -διευκρίνισις-... κλπ κλπ

Ὅστις θέλει ἄς κατανοήσῃ ἂν καί ποῖος θέλει τήν λύσιν τῶν θεμάτων εἰς τόν καθιερωμένον θεσμόν τῆς Συνόδου καί ποῖος τήν διάσπασιν, τήν παραπληροφόρησιν, τήν συκοφαντίαν καί τόν ἐκφοβισμόν. Διά νά συνέλθῃ Σύνοδος πρέπει νά ἀνακαλέσουν πέντε Ἀρχιερεῖς ; !!

Τί νά ἀνακαλέσουν οἱ Ἀρχιερεῖς; Ἀκόμη δέν ἔχει ἀντιληφθεῖ ὁ Μακαριώτατος, ὅτι ἔχει ἐξεγερθεῖ τό ὀρθόδοξο χριστιανικό συναίσθημα ἐξ αἰτίας τῆς ὑποθάψεως καί **μῆ καταδίκης** τῶν αἰρετικῶν πονημάτων; Νά διατί ἀποδοκιμάζεται ὁ Μακαριώτατος τόσο ἀπό τίς μοναχές τοῦ γυν. μοναστηρίου εἰς τό ὁποῖον διαμένει, ὅσο καί ἀπό τό ὀρθόδοξο πλήρωμα. Ἄς γίνῃ πλέον ἀντιληπτόν ὅτι Μία καί μοναδική λύσις ὑπάρχει, ἡ σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Ἡμῶν Συνόδου **ἄνευ ὄρων** καί ἡ **καταδίκη ὄλων τῶν ἀντορθόδοξων πονημάτων καί ἐπιστολῶν.**

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μέ ὅσα προεγράφησαν ἀνωτέρω θέλουμε νά καταστήσουμε φανερό εἰς ἅπαντας τοὺς ὀρθοδόξους ὅτι **ὑπῆρξεν καί ὑπάρχει εἰκονομαχία καί εἰκονομάχοι** καί ὁ ἰσχυρισμός ὅσων δέν τό δέχονται εἶναι ἐσφαλμένος, παραπλανητικός καί ἰδιοτελής. Ἔτσι ὄχι μόνον δέν ἀποδεχόμεθα ἀλλά καί ἀπορρίπτουμεν τίς κατηγορίες τοῦ Μακαριωτάτου ὅτι ἐμεῖς οἱ Ἄρχιερεῖς «συνεχίζουμε τήν προπαγάνδα ὑπέρ τῆς πλάνης περί δηθεν εἰκονομαχίας καί ὅτι κωφεύομεν εἰς οὐσιαστικά θέματα» (Ἐπιστολή Μακαριωτάτου 2803/17.1.95.)

Καθώς καί ὅτι «ἐκμεταλλευόμεστε τόν ζῆλον διὰ τῆς ἱεράς εἰκόνας διὰ νά περάσωμεν τό ψευδές καί συκοφαντικόν μήνυμα περί εἰκονομαχίας» (Βιβλίον Γνώσασθε τήν ἀλήθειαν σελ.8.) **θεωροῦμεν δέ ὡς κύρια καί οὐσιαστικά θέματα, τά ζητήματα πίστεως ὅπως εἶναι καί ἡ διαφύλαξις καί ὑπεράσπισις τῆς διδασκαλίας καί τῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας περί τῶν Ἁγίων εἰκόνων.**

Θέλουμε ἰδιαίτερος νά τονίσουμε ὅτι ἡ **εὐθύνη** δέν **βαρύνει** ἡμᾶς τοὺς ἐπισκόπους ἀλλά ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι **καλύπτουν καί ἀποδέχονται τά αἰρετικά πονήματα** κυκλοφορώντας ἀπαράδεκτα καί συκοφαντικά φυλλάδια μέ σκοπό νά καλύψουν τήν ἀλήθεια καί νά πείσουν τόν ἀπλό λαό διὰ τά ψεύδη καί τίς συκοφαντίες τους. Ἡ **εὐθύνη** ὁμως **βαρύνει** καί τόν ἴδιο τόν **Μακαριώτατο** ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον δέν τά ἐπικρίνει ἀλλά **τά δέχεται καί τά προωθεί διὰ τῆς βαρύτητος τῆς ὑπογραφῆς του.** Ἡ συνεργασία πλέον διὰ τόν Μακαριώτατον δέν νοεῖται καί δέν γίνεται μέσω συνόδων μέ τοὺς ὑπολοίπους Ἄρχιερεῖς ἀλλά μόνον μέσω ἐπιστολῶν τίς ὁποῖες τοῦ συντάσσουν τά κακόβουλα συμβουλευτικά του ὄργανα.

Μετά πόνου ψυχῆς εὐχόμεθα εἰς τόν πανάγαθον Θεόν νά μὴν γίνῃ κανένα μεγαλύτερο κακό εἰς τήν Ἐκκλησίαν καί τοῦτο διότι γνωρίζουμε πόσο ἀδίστακτοι εἶναι οἱ σύμβουλοι τοῦ Μακαριωτάτου καί πού μποροῦν νά τόν ὀδηγήσουν. Ἀπευθύνουμε δέ ἔκκλησιν πρός τόν Μακαριώτατο **ν' ἀλλάξῃ πορεία**, ν' ἀναλάβῃ τίς εὐθύνες του ὡς Ἄρχιερέυς, νά σταματήσῃ **νά καλύπτει καί νά προωθῇ τίς κατηγορίες καί τίς συκοφαντίες ἐναντίον μας**, θεωρώντας μας ὑπευθύνους καί νά καταδικάσῃ τοὺς πραγματικούς ἐνόχους. Ἡ λύσις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν προβλημάτων δέ δίδεται μέ συκοφαντικές-ἐκβιαστικές ἐπιστολές, μέ «Συνοδικά συλλειτουργία δύο Ἄρχιερέων» καί «220 ὁπαδῶν» ἀλλά πρωτίστως διὰ τῶν Ἱερῶν Συνόδων. **Πρέπει νά καταλάβῃ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί νά μάθῃ ὁποῖος δέν γνωρίζει ὅτι ἀνωτάτη ἐκκλησιαστική ἀρχή καί ἐξουσία δέν εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀλλά ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἡ μόνη ἀρμοδία διὰ τήν ἐπίλυσιν τέτοιων οὐσιωδῶν ζητημάτων πού προέκυψαν.**

Καλοῦμε λοιπόν τόν Μακ/το νά συγκαλέσῃ Σύνοδο **χωρίς νά θέτῃ ἐκβιαστικούς ὅρους** ὥστε νά τοῦ δοθοῦν ἀπαντήσεις εἰς ὅλα του τά ἐρωτήματα καί τίς ἀπορίες, διὰ νά ἐπέλθῃ πάλι ἡ εἰρήνη καί ἡ ὁμόνοια εἰς τήν Ἐκκλησίαν. ΑΜΗΝ.

Οἱ Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ

+ Μητροπολίτου Μεσσηνίας ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

+ Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΜΑΤΘΑΙΟΥ

+ Μητροπολίτου Φθιώτιδος ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

+ Μητροπολίτου Σερβίων καί Κοζάνης ΤΙΤΟΥ

+ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ